DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 27 september 2001 *

I mål C-253/99,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Finanzgericht Bremen (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Bacardi GmbH

och

Hauptzollamt Bremerhaven,

angående tolkningen av artiklarna 236 och 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) samt artikel 905.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1676/96 av den 30 juli 1996 (EGT L 218, s. 1),

meddelar

* Rättegångsspråk: tyska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent), F. Macken och N. Colneric,

generaladvokat: F.G. Jacobs,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Bacardi GmbH, genom H. Wrobel, Diplom-Finanzwirt, och F. Boulanger, Rechtsanwältin,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J.C. Schieferer, i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 23 november 2000 av: Bacardi GmbH, företrätt av H. Wrobel, F. Boulanger och J. Lüdicke, Rechtsanwalt, och kommissionen, företrädd av J.C. Schieferer,

och efter att den 25 januari 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Finanzgericht Bremen har, genom beslut av den 1 juni 1999 som inkom till domstolens kansli den 7 juli 1999, i enlighet med artikel 234 EG ställt två frågor om tolkningen av artiklarna 236 och 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1, svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4, nedan kallad tullkodexen) samt artikel 905.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1676/96 av den 30 juli 1996 (EGT L 218, s. 1, nedan kallad tillämpningsförordningen).

2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan Bacardi GmbH (nedan kallat Bacardi), importör av alkoholhaltiga drycker, och Hauptzollamt Bremerhaven (nedan kallad Hauptzollamt) angående återbetalning av importtullar.

Tillämpliga gemenskapsrättsliga bestämmelser

3 I artikel 20.1 och 20.3 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. Den tull som lagligen skall betalas om en tullskuld uppstår skall grundas på Europeiska gemenskapernas tulltaxa.

...

3. Europeiska gemenskapernas tulltaxa skall omfatta följande:

a) Kombinerade nomenklaturen.

b) ...

c) De avgiftssatser... som vanligen tillämpas på varor som omfattas av den kombinerade nomenklaturen...

d) Bestämmelser om förmånstull enligt avtal som gemenskapen har slutit med vissa länder eller grupper av länder och som föreskriver att förmånsbehandling i tullhänseende skall medges.

e) Bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av gemenskapen med hänsyn till vissa länder, grupper av länder eller territorier.

f) ...

g) Andra tulltaxebestämmelser som anges i annan gemenskapslagstiftning."

Gynnsam behandling i tullhänseende

4 Artikel 21 i tullkodexen har följande lydelse:

"1. Den gynnsamma behandling i tullhänseende som vissa varor får åtnjuta som en följd av sin beskaffenhet eller användning för särskilda ändamål skall underkastas villkor som fastställs enligt kommittéförfarandet. Om ett tillstånd krävs, skall artiklarna 86 och 87 tillämpas.

2. Med uttrycket *gynnsam behandling i tullhänseende* i punkt 1 avses en nedsättning eller ett upphävande tills vidare av en importtull enligt artikel 4.10, även inom ramen för en tullkvot."

5 I artikel 26.1 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

"Vid klassificering enligt de undernummer som anges i kolumn 2 i tabellen nedan av de varor som anges vid varje undernummer i kolumn 3 och som är importerade från de länder som anges i kolumn 5 måste ett intyg som uppfyller de i artikel 27—34 angivna villkoren uppvisas.

...

Bestämmelserna om äkthetsintyg gäller druvor, whisky och tobak, bestämmelserna om ursprungsintyg gäller vin och bestämmelserna om kvalitetsintyg gäller natriumnitrat."

6 Av tabellen som bifogats artikel 26 i tillämpningsförordningen framgår att bourbon whisky på kärl rymmande "högst 2 liter" kan klassificeras enligt undernummer 2208 30 11 i Kombinerade nomenklaturen (nedan kallad KN) om importören uppvisar ett giltigt äkthetsintyg.

7 I artikel 29.1 i tillämpningsförordningen föreskrivs bland annat för vissa produkter, däribland bourbon whisky, att intyget skall uppvisas för tullmyndigheten i den importerande medlemsstaten tillsammans med de varor som det omfattar inom tre månader från och med den dag då intyget utfärdades.

Förmånsbehandling i tullhänseende

8 I artikel 27 i tullkodexen föreskrivs följande:

"De villkor som varor skall uppfylla för att erhålla ursprungsstatus, och därmed vara föremål för de åtgärder som avses i artikel 20.3 d eller e, skall fastställas i reglerna för ursprung som medför förmånsbehandling.

Dessa regler skall

a) i fråga om varor som omfattas av de avtal som avses i artikel 20.3 d fastställas i dessa avtal, och

b) i fråga om varor som kommer i åtnjutande av de bestämmelser om förmånstull som avses i artikel 20.3 e fastställas enligt kommittéförfarandet."

9 Tillämpningsbestämmelserna till artikel 27 andra stycket b i tullkodexen finns i del I med rubriken "Allmänna tillämpningsföreskrifter", avdelning IV med rubriken "Varors ursprung", kapitel 2 med rubriken "Ursprung som medför förmånsbehandling" i tillämpningsförordningen. Avsnitt 1 i detta kapitel har rubriken "Systemet för allmän förmånsbehandling" och innehåller i underavsnitt 2 (artiklarna 77—91) särskilda bestämmelser om bevis på ursprung som medför förmånsbehandling enligt "systemet för allmän förmånsbehandling".

10 Artikel 77.1 i tillämpningsförordningen har följande lydelse:

"Ursprungsvaror enligt detta avsnitt skall vid import till gemenskapen berättiga till... förmånsbehandling i tullhänseende... mot uppvisande av ett ursprungsintyg formulär A... utfärdat av antingen tullmyndigheterna eller av andra behöriga statliga myndigheter i det exporterande förmånslandet..."

11 Artikel 82 i tillämpningsförordningen har följande lydelse:

"1. Ett ursprungsintyg formulär A skall inom 10 månader efter den dag då intyget utfärdades av de statliga myndigheterna i det exporterande förmånslandet avlämnas till tullmyndigheterna i den importerande medlemsstat där varorna uppvisas.

2. Ursprungsintyg formulär A som avlämnas till tullmyndigheterna i gemenskapen efter det att den giltighetstid som fastställs i punkt 1 har gått ut får godkännas... om orsaken till att denna tid inte iakttogs var force majeure eller särskilda omständigheter.

3. Vid andra fall av förseningar får tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten godkänna dessa intyg om varorna har uppvisats för dem inom den tidsfrist som fastställs i punkt 1."

Tulldeklaration

12 Enligt artikel 59.1 i tullkodexen skall alla varor som skall hänföras till ett tullförfarande omfattas av en deklaration för förfarandet i fråga. För skriftliga tulldeklarationer anges normalförfarandet i artiklarna 62—75 i tullkodexen, medan de förenklade förfarandena fastställs i artikel 76 i tullkodexen.

13 I artikel 76.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

"För att förenkla formaliteter och förfaranden så långt som möjligt och samtidigt säkerställa att ärenden handläggs på ett riktigt sätt, skall tullmyndigheterna enligt villkor som fastställs i enlighet med kommittéförfarandet tillåta följande:

a) I fråga om den deklaration som avses i artikel 62, att vissa av uppgifterna enligt punkt 1 i den artikeln utelämnas eller att några av de dokument som avses i punkt 2 i den artikeln inte bifogas deklarationen.

...

Den förenklade deklarationen, det kommersiella eller administrativa dokumentet och registreringen i bokföringen skall åtminstone innehålla de upplysningar som är nödvändiga för varornas identifiering. Om varorna införs i bokföringen skall dagen för detta införande anges."

14 I artikel 253.1 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

"Förfarandet för ofullständiga deklarationer skall ge tullmyndigheterna möjlighet att i ett vederbörligen berättigat fall ta emot en deklaration som inte innehåller alla uppgifter som krävs eller som inte åtföljs av alla handlingar som behövs för tullförfarandet i fråga."

15 I artikel 255 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

"1. De deklarationer för övergång till fri omsättning som tullmyndigheterna, på deklarantens begäran, får ta emot utan att vissa av de nödvändiga, stödjande handlingarna är bifogade, skall åtföljas av åtminstone de handlingar som skall upprättas innan de deklarerade varorna kan övergå till fri omsättning.

2. Utan hinder av punkt 1 får en deklaration som inte åtföljs av en eller flera av de handlingar som krävs innan varorna får övergå till fri omsättning godkännas, när det är tillfredsställande fastställt för tullmyndigheterna att

a) handlingen i fråga existerar och är giltig,

b) den inte kunde bifogas deklarationen av orsaker som låg utanför deklarantens kontroll,

c) varje försening i att ta emot deklarationen skulle hindra varornas övergång till fri omsättning eller medföra tillämpningen av en högre tullsats.

Uppgifter om saknade handlingar skall under alla omständigheter anges i deklarationen."

Återbetalning och eftergift av tull

16 Vad beträffar återbetalning och eftergift av importtull föreskrivs följande i artikel 236 i tullkodexen:

"1. Import- eller exporttullar skall återbetalas i den utsträckning som det fastställs att tullbeloppet då tullen betalades inte var det som lagligen skulle betalas eller att beloppet har bokförts i strid med artikel 220.2.

...

Ingen återbetalning eller eftergift skall beviljas när de omständigheter som medförde betalning eller bokföring av ett belopp som inte var det som lagligen skulle betalas är en följd av en medveten handling av den person det gäller.

2. Import- eller exporttullar skall återbetalas eller efterges på ansökan som inges till vederbörande tullkontor inom en tid av tre år från den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet.

...”

17 I artikel 239 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Import- eller exporttullar får återbetalas eller efterges i andra fall än de som avses i artiklarna 236—238 och vilka

— bestäms enligt kommittéförfarandet,

— följer av omständigheter vid vilka varken oriktigheter eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas den person det gäller. De fall vid vilka denna bestämmelse får tillämpas och de närmare reglerna för förfarandet fastställs enligt kommittéförfarandet. Återbetalning eller eftergift får underkastas särskilda villkor.

2. Återbetalning eller eftergift av tullar av de skäl som anges i punkt 1 skall beviljas efter ingivande av ansökan till vederbörande tullkontor inom tolv månader efter den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet.

...”

18 I artikel 890 i tillämpningsförordningen, som anger tillämpningsbestämmelser för både artikel 236 och artikel 239 i tullkodexen, föreskrivs följande:

"Om ett ursprungsintyg, ett varucertifikat, ett dokument för intern gemenskapstransitering eller annan tillämplig handling uppvisas som stöd för en ansökan om återbetalning eller eftergift och som anger att de importerade varorna vid den tidpunkt då deklarationen för övergång till fri omsättning inges var berättigade till gemenskapsbehandling eller förmånsbehandling i tullhänseende, skall den beslutande tullmyndigheten bevilja denna ansökan endast, om det är vederbörligen fastställt att

— detta dokument verkligen avser varorna i fråga och att alla villkor som gäller mottagandet av denna handling är uppfyllda,

— alla andra villkor för att bevilja förmånsbehandling är uppfyllda.

Återbetalning eller eftergift skall ske när varorna uppvisas. Om varorna inte kan uppvisas för det verkställande tullkontoret, skall detta bevilja återbetalning eller eftergift endast om det har uppgifter som entydigt visar att det intyg eller den handling som lämnats i efterhand avser dessa varor."

19 Artiklarna 900 och 905 i tillämpningsförordningen innehåller särskilda tillämpningsbestämmelser för artikel 239 i tullkodexen.

20 I artikel 900.1 o i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

"Importtullar skall återbetalas eller efterges om

...

o) tullskulden uppkommit på annat sätt än enligt artikel 201 i kodexen och den berörda personen kan visa upp ett ursprungsintyg, [ett varucertifikat,] ett dokument för intern gemenskapstransitering eller annan lämplig handling av vilken det framgår att om de importerade varorna hade hänförts till fri omsättning, skulle de ha berättigat till gemenskapsbehandling eller förmånsbehandling i tullhänseende, under förutsättning att de övriga villkor som anges i artikel 890 var uppfylldes."

21 Av artikel 905.1 första stycket i tillämpningsförordningen framgår följande:

"Om den beslutande tullmyndighet till vilken en ansökan om återbetalning eller eftergift enligt artikel 239.2 i kodexen har ingivits inte kan fatta ett beslut... men ansökan är bestyrkt med bevis som kan ge upphov till en särskild situation till följd av omständigheter under vilka inget bedrägeri eller klar försumlighet kan tillskrivas personen i fråga, skall den medlemsstat som denna myndighet tillhör överlämna ärendet till kommissionen för ett avgörande enligt det förfarande som fastställs i artikel 906—909."

Tvisten vid den nationella domstolen

22 Den 10 september 1996 deklarerade Bacardi till Hauptzollamt import från Amerikas förenta stater av 12 960 flaskor whisky av märket Jack Daniels för övergång till fri omsättning i gemenskapen. Varje flaska innehöll 0,7 liter och flaskorna var förpackade i lådor med 6 flaskor i varje. Varan deklarerades enligt undernumret KN 2208 30 82, vilket avser "annan" whisky än bourbon whisky eller scotch whisky på kärl rymmande högst 2 liter.

23 Hauptzollamt tog emot tulldeklarationen och fastställde, genom beslut av den 11 september 1996, importtullen till 2 786,92 DEM avseende tull på import till gemenskapen och till 25 117,88 DEM i omsättningsskatt vid import.

24 Genom skrivelse av den 2 oktober 1996 ingav Bacardi ett äkthetsintyg avseende den aktuella varan och ansökte om att denna skulle omklassificeras enligt tullnummer KN 2208 30 11, som avser bourbon whisky på kärl rymmande högst 2 liter. Den omklassificering som Bacardi begärde skulle medföra en återbetalning av 1 045,10 DEM. Såsom Bacardi angav vid den muntliga förhandlingen ingavs ansökan om det aktuella äkthetsintyget i juli eller augusti 1996, men de amerikanska myndigheterna utfärdade intyget först den 17 september 1996 och således efter det att Hauptzollamt mottagit tulldeklarationen.

25 Hauptzollamt avslog ansökan om återbetalning genom beslut av den 19 september 1997. Bacardi överklagade beslutet, men Hauptzollamt lämnade genom beslut av den 28 november 1997 överklagandet utan bifall.

26 Den 23 december 1997 väckte Bacardi talan vid Finanzgericht Bremen och gjorde bland annat gällande att de gemenskapsrättsliga bestämmelserna på tullområdet

inte uteslöt möjligheten att förete ett äkthetsintyg i efterhand i syfte att erhålla en gynnsam behandling i tullhänseende. Artikel 21 i tullkodexen kompletterar, enligt Bacardi, övriga gynnsamma tullåtgärder, som dem som föreskrivs i artikel 20.3 d och e i tullkodexen, och ett äkthetsintyg har när allt kommer omkring samma betydelse som ett intyg som företes i syfte att erhålla förmånsbehandling i tullhänseende.

27 Bacardi har i detta avseende dessutom gjort gällande att ett fel har smugit sig in i ordalydelsen av artikel 29.1 i tillämpningsförordningen. Skyldigheten att "uppvisa" ("vorzulegen" i den tyska versionen) äkthetsintyget för tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten "tillsammans med" ("zusammen mit" i den tyska versionen) varorna är inte bara oförenlig med den terminologi som använts i tullkodexen och i övrigt i tillämpningsförordningen, det är inte heller praktiskt genomförbart. Artikel 29.1 i tillämpningsförordningen skall under alla förhållanden tolkas mot bakgrund av artikel 82.1 och 82.3 i samma förordning, enligt vilken det inte är nödvändigt att ursprungsintyget formulär A uppvisas samtidigt som de varor som det avser för att en förmånsbehandling i tullhänseende skall kunna beviljas.

28 Bacardi har tillagt att tulldeklarationen av den 10 september 1996 var en ofullständig deklaration i den mening som avses i artikel 254 i tillämpningsförordningen, som kompletterades dels inom den föreskrivna fristen för detta förenklade förfarande dels inom äkthetsintygets giltighetstid. Den vara som tvisten vid den nationella domstolen gäller skall därmed beviljas den begärda gynnsamma behandlingen i tullhänseende.

29 Bacardi ansåg att de aktuella tullarna inte lagligen skulle ha betalats och påpekade att de borde återbetalas i enlighet med artikel 236.1 i tullkodexen och artikel 890 i tillämpningsförordningen. Eftersom äkthetsintyget enligt Bacardi utgör en "annan lämplig handling" i den mening som avses i artikel 890 i tillämpningsförordningen är det möjligt att erhålla återbetalning av felaktigt

inbetald tull om det uppvisas inom tre år från det att gäldenären underrättades om det belopp som krävdes i importtull.

30 I andra hand har Bacardi anfört att återbetalning av importtullar skall ske på grundval av artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen och artikel 905 i tillämpningsförordningen, eftersom bolaget befann sig i en "särskild situation till följd av omständigheter under vilka inget bedrägeri eller klar försumlighet [kunde] tillskrivas" bolaget, i den mening som avses i artikel 905.1 i tillämpningsförordningen.

31 Hauptzollamt har svarat att äkthetsintyget enligt artikel 29.1 andra strecksatsen i tillämpningsförordningen skall uppvisas "tillsammans med de varor som det omfattar". Eftersom detta inte var fallet i målet vid den nationella domstolen kan varan, enligt Hauptzollamt, inte åtnjuta den begärda gynnsamma behandlingen i tullhänseende och de importtullar som betalats av Bacardi var de som lagligen skulle betalas när de fastställdes. Bacardi befann sig därmed inte i en av de situationer som avses i artiklarna 236—239 i tullkodexen.

32 Hauptzollamt har gjort gällande att tulldeklarationen hade kunnat anses vara ofullständig endast om den aktuella varan hade deklarerats som bourbon whisky utan att något äkthetsintyg uppvisats, men så var inte fallet. Dessutom hade det varit omöjligt att ta emot en sådan ofullständig deklaration, eftersom äkthetsintyget inte existerade när varan övergick i fri omsättning.

33 Slutligen kunde en återbetalning, enligt Hauptzollamt, i förevarande fall inte heller ske enligt artikel 239 i tullkodexen och det var inte heller nödvändigt att enligt artikel 905 i tillämpningsförordningen överlämna ärendet till kommissio-

nen, eftersom de bevis som åberopats inte kunde ge upphov till en särskild situation i den mening som avses i denna sistnämnda bestämmelse.

34 Eftersom Finanzgericht Bremen anser att det för att lösa tvisten är nödvändigt att tolka artiklarna 236 och 239 i tullkodexen samt artikel 905.1 i tillämpningsförordningen har den beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1. Kan återbetalning av importtullar enligt artikel 236 i tullkodexen för gemenskapen komma i fråga, då en importör av bourbon whisky från USA i sin tulldeklaration av den 10 september 1996 har angett kodnummer 2208 30 82, och först den 2 oktober 1996, genom att uppvisa ett äkthetsintyg som överensstämmer med bilaga 5 till tillämpningsförordningen till tullkodexen, har ansökt om att klassificering skall ske enligt undernummer 2208 30 11 vilket innebär att en lägre tullsats skall tillämpas?

2. Vid nekande svar på fråga 1:

Föreligger det mot denna bakgrund en 'särskild situation', vilken — om de övriga lagliga förutsättningarna är uppfyllda — enligt artikel 239 i tullkodexen jämförd med artikel 905.1 i tillämpningsförordningen till tullkodexen kan leda till återbetalning av importtullarna?"

Den första frågan

35 Domstolen påpekar inledningsvis, i likhet med den nationella domstolen, att eftersom Bacardi, i det aktuella fallet, i tulldeklarationen inte deklarerade den importerade varan som bourbon whisky, som kan åtnjuta en gynnsam behandling i tullhänseende, och inte heller angav att ett äkthetsintyg rörande nämnda vara fortfarande saknades, har en ofullständig tulldeklaration inte inlämnats. Det är, för att kunna besvara den första frågan, under dessa förhållanden inte nödvändigt att ta hänsyn till gemenskapsbestämmelserna avseende ofullständiga deklarationer.

36 Den nationella domstolen önskar med sin första fråga få klarhet i huruvida artikel 236.1 i tullkodexen skall tolkas på så sätt att det är möjligt att återbetala importtull när deklaranten, efter det att en fullständig tulldeklaration har mottagits av tullmyndigheten och den vara som deklarationen avser har övergått till fri omsättning, uppvisar ett äkthetsintyg enligt vilket varan hade kunnat vara berättigad till en gynnsam behandling i tullhänseende om intyget hade uppvisats tillsammans med varan.

37 I detta avseende kan det, såsom den nationella domstolen har påpekat, konstateras att en ordagrann tillämpning av artikel 236.1 i tullkodexen inte medger att importtullar återbetalas i en sådan situation som den som föreligger i målet vid den nationella domstolen. Det framgår nämligen särskilt av artikel 26.1 jämförd med artikel 29.1 i tillämpningsförordningen att ett äkthetsintyg inte endast är avsett att bevisa att varan som det avser uppfyller de nödvändiga kraven för att komma i åtnjutande av en gynnsam behandling i tullhänseende, utan att dess uppvisande "tillsammans med" nämda vara är en nödvändig förutsättning för rätten till en gynnsam behandling i tullhänseende.

38 Om importtull, på grund av att äkthetsintyget inte har uppvisats tillsammans med den vara som intyget avser, betalas utan att hänsyn tas till huruvida en gynnsam behandling i tullhänseende kan beviljas, är denna tull den som lagligen skall betalas i den mening som avses i artikel 236.1 i tullkodexen och kan därför i princip inte återbetalas med stöd av denna bestämmelse.

39 I motsats till vad Bacardi har gjort gällande kan det vidare påpekas att artikel 890 i tillämpningsförordningen, vilken utgör en bestämmelse avseende tillämpningen av artikel 236.1 i tullkodexen, inte kan tillämpas när den tullbehandling som begärs är en gynnsam behandling i tullhänseende (i den tyska versionen "zolltarifliche Abgabenbegünstigung") i den mening som avses i artikel 21 i tullkodexen.

40 Till skillnad från den tyska versionen av artikel 890 i tillämpningsförordningen, i vilken det utöver begreppet "Gemeinschaftsbehandlung" (gemenskapsbehandling) även används begreppet "Anwendung eines ermässigten Zollsatzes oder der Zollfreiheit" (ordagrant, "tillämpning av en lägre tull eller befrielse från tull") som inte återfinns vare sig i artikel 20 eller i artikel 21 i tullkodexen, så används i de övriga språkversionerna utöver begreppet "gemenskapsbehandling" även begreppet "förmånsbehandling i tullhänseende" (på tyska "Zollpräferenzbehandlung"), synonym till begreppet "förmånstull" (i den tyska versionen "Zollpräferenzmassnahmen", som används i artikel 20.3 d och e i tullkodexen.

41 Enligt fast rättspraxis utesluter nödvändigheten av en enhetlig tolkning av gemenskapens rättsakter att en bestämmelse, då osäkerhet råder, betraktas för sig och kräver i stället att den skall tolkas och tillämpas mot bakgrund av de övriga språkversionerna (se särskilt dom av den 11 november 1999 i mål C-48/98, Söhl & Söhlke, REG 1999, s. I-7877, punkt 46).

42 Under dessa omständigheter skall artikel 890 i tillämpningsförordningen tolkas på så sätt att den endast hade kunnat tillämpas om en vara hade kunnat bli föremål för gemenskapsbehandling (på tyska "Gemeinschaftsbehandlung") eller en förmånsbehandling i tullhänseende (på tyska "Zollpräferenzbehandlung") i den mening som avses i artikel 20.3 d och e i tullkodexen. En direkt tillämpning av artikel 236.1 i tullkodexen jämförd med artikel 890 i tillämpningsförordningen kan således inte ge upphov till återbetalning av importtullar i ett fall då den importerade varan hade kunnat bli föremål för en gynnsam behandling i tullhänseende (på tyska "zolltarifliche Abgabenbegünstigung") i den mening som avses i artikel 21 i tullkodexen.

43 Denna tolkning stöds av att de handlingar som uppräknas som exempel i artikel 890 i tillämpningsförordningen, nämligen ursprungsintyget, varucertifikatet och dokumentet för intern gemenskapstransitering, har det gemensamt att de är avsedda att fastställa ett förmånligt ursprung eller en gemenskapskaraktär vad beträffar de varor som handlingen avser. Däremot ingår inte någon av de handlingar som är nödvändiga för att bevisa att en importerad vara kan åtnjuta en gynnsam behandling i tullhänseende, i den mening som avses i artikel 21 i tullkodexen, i denna uppräkning.

44 Denna tolkning överensstämmer även med den tolkning som domstolen gjorde av artikel 900.1 o i tillämpningsförordningen i sin dom i det ovannämnda målet Söhl & Söhlke. Domstolen fastställde i punkt 86 i domen i detta mål att nämnda bestämmelse, som i alla språkversioner förutom den tyska nämner exakt samma behandlingar i tullhänseende som artikel 890 i tillämpningsförordningen, nämligen gemenskapsbehandling och förmånsbehandling i tullhänseende, är tillämplig endast i fall där varorna skulle ha varit berättigade till gemenskapsbehandling eller förmånsbehandling i tullhänseende, men inte i fall där varorna skulle ha varit berättigade till att omfattas av andra tulltaxebestämmelser.

45 Domstolen påpekar, såsom även generaladvokaten har gjort i punkt 79 i sitt förslag till avgörande, att begreppet "Zollbehandlung mit Abgabenbegünstigung" (ordagrant "gynnsam behandling i tullhänseende med avseende på tull"),

som används i den tyska språkversionen av domen i det ovannämnda målet Söhl & Söhlke, visserligen överensstämmer med det begrepp som används i den tyska språkversionen av artikel 900.1 o i tillämpningsförordningen, men att det avviker dels från det begrepp som används i alla de andra språkversionerna av denna bestämmelse, vilka klart hänvisar till en "förmånsbehandling i tullhänseende" i den mening som avses i artikel 20.3 d och e i tullkodexen, dels från det begrepp som används i den tyska versionen av artikel 890 i tillämpningsförordningen. Härav följer, av de skäl som angetts i punkt 41 i denna dom, att begreppet "Zollbehandlung mit Abgabenbegünstigung", som används i den tyska språkversionen av artikel 900.1 o i tillämpningsförordningen och i den tyska språkversionen av punkt 86 i domen i det ovannämnda målet Söhl & Söhlke, skall tolkas på så sätt att det avser en "förmånsbehandling i tullhänseende" i den mening som avses i artikel 20.3 d och e i tullkodexen.

46 Det skall slutligen påpekas att det inte heller är möjligt att tillämpa artikel 890 i tillämpningsförordningen analogt på en begäran om återbetalning av importtullar som grundar sig på att de importerade varorna hade kunnat vara berättigade till en gynnsam behandling i tullhänseende.

47 Det skall nämligen konstateras att även om det är ostridigt att ett äkthetsintyg, såsom det som är föremål för tvist i målet vid den nationella domstolen, i vissa delar liknar ursprungsintyget formulär A och att en senare ändring av tullklassificeringen av en vara i Kombinerade nomenklaturen inte hindrar en analog tillämpning av artikel 890 i tillämpningsförordningen, är det ändå, såsom generaladvokaten angav i punkterna 84—86 i sitt förslag till avgörande, så att den betydelse som ett ursprungsintyg har i ett förfarande för att beviljas en förmånsbehandling i tullhänseende skiljer sig mycket från den betydelse som ett äkthetsintyg har i ett förfarande för att beviljas en gynnsam behandling i tullhänseende och att den ordning som gäller för äkthetsintygen är mycket strängare än den ordning som gäller för ursprungsintygen.

48 I motsats till vad som gäller för äkthetsintyg är uppvisandet av ett ursprungsintyg innan de varor som det avser övergår till fri omsättning inte en förutsättning som måste vara uppfylld innan en rätt till förmånsbehandling i tullhänseende kan

uppkomma, och de tullar som betalats innan ett sådant intyg har uppvisats kan inte anses som de som lagligen skall betalas, i enlighet med artikel 236.1 i tullkodexen. Det har således i artikel 890 i tillämpningsförordningen med giltig verkan kunnat föreskrivas att en återbetalning eller eftergift kan beviljas när ett ursprungsintyg har uppvisats efter det att tulldeklarationen har mottagits och varan har övergått i fri omsättning.

49 Mot bakgrund av att de verkningar som är knutna till tidpunkten för uppvisandet av de aktuella intygen varierar avsevärt mellan de två ordningarna i fråga, kan artikel 890 i tillämpningsförordningen inte tillämpas analogt i en sådan situation som den i målet vid den nationella domstolen.

50 Denna tolkning stöds särskilt av tredje övervägandet i kommissionens förordning (EEG) nr 3040/83 av den 28 oktober 1983 om tillämpningsföreskrifter för artiklarna 2 och 14 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar (EGT L 297, s. 13), vars artikel 1.3 till största delen har återgetts i artikel 890 i tillämpningsförordningen. Enligt detta övervägande kan bestämmelserna om återbetalning "inte möjliggöra att handlingar uppvisas *i efterhand* om lagstiftningen kräver att dessa handlingar för att de skall beaktas skall uppvisas samtidigt som deklarationen för övergång till fri omsättning mottas".

51 Med beaktande av vad som angetts ovan skall den första frågan besvaras på så sätt att det inte är möjligt att med stöd av artikel 236.1 i tullkodexen återbetala importtullar när deklaranten, efter det att en fullständig tulldeklaration har mottagits av tullmyndigheten och den vara som deklarationen avser har övergått till fri omsättning, uppvisar ett äkthetsintyg enligt vilket varan hade kunnat vara

berättigad till en gynnsam behandling i tullhänseende om intyget hade uppvisats tillsammans med varan.

Den andra frågan

52 För att kunna ge ett användbart svar på denna fråga skall domstolen först undersöka om det är möjligt att återbetala importtullar enligt artikel 239.1 i tullkodexen jämförd med artikel 905.1 i tillämpningsförordningen när det inte är möjligt att återbetala dessa tullar enligt artikel 236 i tullkodexen.

53 I detta avseende erinrar domstolen om att det i artikel 239.1 i tullkodexen föreskrivs att "[i]mport- eller exporttullar får återbetalas eller efterges i andra fall än de som avses i artiklarna 236—238...".

54 Av detta följer att det förhållandet att det inte är möjligt att återbetala eller efterge tullar enligt, till exempel, artikel 236.1 i tullkodexen, på grund av att en av de lagliga förutsättningarna som krävs för en sådan återbetalning eller eftergift inte är uppfylld, inte i sig hindrar att samma tullar kan återbetalas eller efterges med stöd av artikel 239.1 i tullkodexen och artikel 905.1 i tillämpningsförordningen, under förutsättning att de lagliga förutsättningarna i dessa senare artiklar är uppfyllda.

55 Det skall härefter fastställas vilka faktorer som kan ge upphov till en "särskild situation" i den mening som avses i artikel 905.1 i tillämpningsförordningen vad beträffar en ekonomisk aktör.

56 Domstolen erinrar i detta avseende om att den har fastställt att faktorer "som kan ge upphov till en särskild situation till följd av omständigheter under vilka varken bedrägeri eller klar försumlighet kan tillskrivas personen i fråga", i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen, föreligger när det mot bakgrund av de skälighetshänsyn som ligger till grund för artikel 239 i tullkodexen har fastställts att det finns faktorer som försätter sökanden i en undantagssituation jämfört med övriga aktörer som bedriver samma verksamhet (dom av den 25 februari 1999 i mål C-86/97, Trans-Ex-Import, REG 1999, s. I-1041, punkt 22).

57 En nationell tullmyndighet är under vissa omständigheter skyldig att undersöka om det finns faktorer som kan ge upphov till en särskild situation i den mening som avses i artikel 905.1 i tillämpningsförordningen. Det ankommer emellertid inte på denna nationella myndighet att fastställa huruvida situationen i fråga är en sådan särskild situation som motiverar att kommissionen skall återbetala eller efterge tullarna. Endast kommissionen är behörig att fatta detta beslut (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Trans-Ex-Import, punkterna 19 och 20).

58 Domstolen erinrar slutligen om den fasta rättspraxis som finns angående kompetensfördelningen enligt artikel 234 EG, enligt vilken domstolen endast skall tillhandahålla den nationella domstolen den tolkning av EG-rätten som är nödvändig för att den senare skall kunna lösa den tvist som är anhängig vid denna. Det ankommer på den nationella domstolen att tillämpa de gemenskapsrättsliga reglerna, såsom de uttolkats av EG-domstolen, på ett enskilt fall (se dom av den 22 juni 1999 i mål C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, REG 1999, s. I-3819, punkt 11).

59 Härav följer att det åligger den nationella domstolen att i målet inför den avgöra huruvida de omständigheter som ligger till grund för tvisten i det nationella målet, mot bakgrund av det kriterium som angetts i punkt 56 i denna dom, kan

ge upphov till en "särskild situation" i den mening som avses i artikel 905.1 i tillämpningsförordningen, som kräver att kommissionen granskar ärendet.

60 Det ankommer i detta avseende på den nationella domstolen att mer noggrant undersöka i vilken mån den omständigheten att de amerikanska myndigheterna först den 17 september 1996 utfärdade det äkthetsintyg som avser den importerade varan är av sådan art att Bacardi därmed försätts i en särskild situation i jämförelse med andra importörer. Det ankommer vidare på den nationella domstolen att undersöka relevansen av de skäl som låg till grund för att Bacardi inte lämnade in en ofullständig tulldeklaration enligt artikel 76.1 i tullkodexen och artiklarna 253.1 och 255 i tillämpningsförordningen.

61 Av ovanstående följer att den andra frågan skall besvaras på så sätt att det förhållandet att det inte är möjligt att återbetala eller efterge tullar enligt artikel 236.1 i tullkodexen på grund av att en av de lagliga förutsättningarna som krävs för en sådan återbetalning eller eftergift inte är uppfylld inte i sig hindrar att samma tullar kan återbetalas eller efterges med stöd av artikel 239.1 i tullkodexen och artikel 905.1 i tillämpningsförordningen, under förutsättning att de lagliga förutsättningarna i dessa senare artiklar är uppfyllda.

Faktorer "som kan ge upphov till en särskild situation till följd av omständigheter under vilka varken bedrägeri eller klar försumlighet kan tillskrivas personen i fråga", i den mening som avses i artikel 905.1 i tillämpningsförordningen, föreligger när det mot bakgrund av de skälighetshänsyn som ligger till grund för artikel 239 i tullkodexen har fastställts att det finns faktorer som försätter sökanden i en undantagssituation jämfört med övriga aktörer som bedriver samma verksamhet. Det åligger den nationella domstolen att mot bakgrund av detta kriterium avgöra huruvida det föreligger faktorer som kan ge upphov till en "särskild situation", som kräver att kommissionen granskar ärendet.

Rättegångskostnader

62 De kostnader som har förorsakats kommissionen, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 1 juni 1999 har ställts av Finanzgericht Bremen — följande dom:

1) **Artikel 236.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen möjliggör inte att importtullar återbetalas när deklaranten, efter det att en fullständig tulldeklaration har mottagits av tullmyndigheten och den vara som deklarationen avser har övergått till fri omsättning, uppvisar ett äkthetsintyg enligt vilket varan hade kunnat vara berättigad till en gynnsam behandling i tullhänseende om intyget hade uppvisats tillsammans med varan.**

2) Det förhållandet att det inte är möjligt att återbetala eller efterge tullar enligt artikel 236.1 i förordning nr 2913/92 på grund av att en av de lagliga förutsättningarna som krävs för en sådan återbetalning eller eftergift inte är uppfylld hindrar inte i sig att samma tullar kan återbetalas eller efterges med stöd av artikel 239.1 i förordning nr 2913/92 och artikel 905.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/93, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1676/96 av den 30 juli 1996, under förutsättning att de lagliga förutsättningarna i dessa senare artiklar är uppfyllda.

Faktorer "som kan ge upphov till en särskild situation till följd av omständigheter under vilka varken bedrägeri eller klar försumlighet kan tillskrivas personen i fråga", i den mening som avses i artikel 905.1 i förordning nr 2454/93, föreligger när det mot bakgrund av de skälighetshänsyn som ligger till grund för artikel 239 i förordning nr 2913/92 har fastställts att det finns uppgifter som försätter sökanden i en undantagssituation jämfört med övriga aktörer som bedriver samma verksamhet. Det åligger den nationella domstolen att mot bakgrund av detta kriterium avgöra huruvida det föreligger uppgifter som kan ge upphov till en "särskild situation", som kräver att kommissionen granskar ärendet.

Gulmann Puissochet

Schintgen Macken Colneric

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 27 september 2001.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen